

og ogsaa af andre Grunde kan det vel være sømmeligt, at man prøver Sagen i et Udvalg. Naar en Sag et Par Gange har været forelagt Landstinget og kun er kommet til første Behandling og halvvejs er blevet afvist, er det vel ikke helt sømmeligt, at vi her nede i Folketinget ganske roligt tager Lovforslaget uden Udvalgsbehandling. Jeg skal da ved Forhandlingens Slutning tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Fremme her i Tinget.

Valdemar Olsen: Idet jeg ganske kan slutte mig til, hvad den ærede foregaaende Taler (Nørgaard) har udtalt, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Tingets velvillige Behandling.

Ivar Berendsen: Efter de Antydninger, der er blevet givet om, at Lovforslaget vil blive foreslaaet henvist til et Udvalg, kan jeg indskrænke mig til meget faa Bemærkninger. Jeg skal for mit Vedkommende kun sige dette, at jeg betragter dette Lovforslag som et Forslag til en Organisationslov. Det er ikke noget Forslag til en Lønningslov; det viser sig i en meget prægnant Grad derved, at det endogsaa ikke vil medføre nogen øjeblikkelig Udgiftsforøgelse for Statskassen, det er et Forslag til Lov om en Organisation, der allerede er indført ved kongelige Resolutioner. Formen for den kongelige Resolution af 1909 var den, at det var den daværende Departementschef, som blev fritaget for bestemte Forretninger, fordi han trods sin store Arbejdsdygtighed, anerkendt fra alle Sider, ikke mente længere at kunne overkomme dette Arbejde, og saa er den samme Mand, der endnu sidder og gør Departementschefsarbejdet, siden 1909 i Forbindelse med sin Kontorchefsgerning fungerende Departementschef. Det er efter min Anskuelse en ganske forkastelig Organisationsform, og at lade den fortsætte paa denne Maade synes jeg, efter hvad vi i de senere Aar har gjort i Retning af Organisationsforslag fra Folketingets Side, slet ikke kan lade sig gøre. Enten maa dette Forhold ophøre, eller ogsaa maa Organisationen lovfæstes under en eller anden Form. Hvorvidt det er den rette Organisation, som her er foreslaaet, det er, forekommer det mig, det, som det Udvalg, der vil blive foreslaaet, har at overveje, og til denne Overvejelse er det, jeg paa mit Partis Vegne skulde tilsige og vil tilsige den højtærede Minister vor Bistand.

Abrahamsen: Af de Bemærkninger, der ledsager dette Lovforslag, fremgaaer det, at Lovforslaget er en Genganger. Det har i to tidligere Samlinger 1910—11 og 1912—13 været forelagt i Landstinget, og af de Forhandlinger, som der er førte, og de Beretninger, som er afgivne af de paa-gældende Udvalg i det andet Ting, fremgaaer det, at der har været delte Meninger om, hvorvidt man kunde gaa med til denne Sags Ordning. For mig staar det saaledes, at denne Sag maa drøftes i et Udvalg; thi jeg kan ikke paastaa for mit eget Vedkommende, at jeg er fuldstændig inde i denne Sags Enkeltheder eller inde i Sagens Forhistorie, og jeg antager, at det gaar de fleste af Tingets Medlemmer paa lignende Maade. Jeg kan love, at vi fra vor Side skal tage velvilligt paa Sagen. Det er heller ingenlunde givet, at de samme Synspunkter, som forelaa i det andet høje Ting, da det havde denne Sag til Behandling, foreligger nu. Forholdene kan have ændret sig, der kan nu være adskilligt mere, som taler for at faa en endelig og fast Ordning gennemført her. Jeg kan paa mit Partis Vegne sige, at vi er villige til at prøve, om der er Mulighed for en saadan Ordning gennemførelse.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Jeg finder det ganske naturligt, at de ærede Ordførere alle har talt for en Behandling af Lovforslaget i et Udvalg, og der vil da i Udvalget blive Lejlighed til at komme ind paa de forskellige nævnte Betæneligheder, der kunde være ved dette Lovforslag. Der blev imidlertid af et Par af de ærede Talere fremsat et Par Udtalelser, som ikke var helt korrekte, og som jeg derfor straks ønsker at anholde. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) udtalte, at den Embedsmand, der nu besørger Departementschefsforretningerne som fungerende Departementschef, udfører dette Arbejde i Forbindelse med sin Kontorchefsgerning. Dette er ikke rigtigt, thi der er konstitueret en Fuldmægtig som Kontorchef, det er altsaa en Fuldmægtig, som varetager Kontorchefsgerningen. — Den sidste ærede Taler (Abrahamsen) sagde, at der ved de Forhandlinger, der sidst havde været førte om denne Sag i det andet høje Ting, havde været delte Meninger om Sagen. Det var der i og for sig ikke, men man var første Gang, Lovforslaget var fremme — det var kort efter, at den midlertidige Ordning var truffet i 1909 —, enig om, at der var gaaet for kort Tid til, at man kunde se,